baptiſare: et puertebat illa v̄ba q̄ xp̄s docuit diſcipl'os Ite in orbē baptiſantes eos in noīe pr̄is ⁊ fi lij ⁊ ſp̄us ſcī. Peruṫebat aūt illa verba et dixit. Baptiſo te in noīe pr̄is. p filiū. in ſpiritū ſanctū. Et ſtatī aqua diſparuit. et ali⁹ preſ biter accedit credēs ⁊ baptiſauit recte. tūc aq̄ ibi reuſa ē. et corā oī pplo factū eſt iſtd miraculū Se cundū miraculū narrat frigobert⁹ Cū quidā ſacerdos dubitaret et ſtarz in altari legēs miſſam de tri nitate cogitās q̄ nō poſſz eſſe tri nitas pſonarū in vna eſſentia Et cū ſic ſtabat cogitādo ⁊ dubitādo in memoia: ſtatī apparuerūt tres lapides p̄ciosi corā illo in altai. et in q̄libz cornu altaris erat vn⁹ la pis ex oppoſito. ⁊ in medio terci⁹ Et ſtatī paulatī trāſibant in vnū ſcz in mediū ⁊ erat vn⁹ lapis pre cioſus. Et ille ſtatī poſt miſſā fa- ciens ↄfeſſionē retinuit lapidē iſtū p magnis reliquijs: et valuit in firmis ad medelā Terciū mira culū legim⁹ in ſcolaſtica hiſtoria. q̄ in natiuitate xp̄i tres ſoles orti ſūt in oriente. ac paulatī redacti ſūt in vnū ſolem in ſignū q̄ ante xp̄i natiuitatē nō erat niſi noticia vnius pſone in d̄nis: ſcz pr̄is Sz mediante xp̄o tres pſone fuerant manifeſtande in vna eſſentia.

Quartū miraculū fuit bt̄i au- guſtini. Nā ipſe voluit ↄponere librum de trinitate: et ibat iuxta mare cogitādo qualiter poſſz po nere q̄ nō errarz ⁊ vidit quendā puerū ſedere iuxta maē qui facie bat foueam. ⁊ habuit coclear au reum volens mare exhaurire in il lam foueam. Et auguſtin⁹ mira- batur dicēs. Quid facis tu. R̄ñe- ſpōdit. Volo mare fūdere in hāc foueam R̄ñeſpōdit Hoc eſt ipoſ ſibile. Et ait puer. Ita ipoſſibile eſt te ſcire poſſe fundamētaliter qd cogitaſti. Sz crede ſimplicit: ⁊ fides tua ſaluū te faciet: et diſpa- ruit ⁊c.

De venerabili ſacramēto.

Sermo. xli.

Hic ē panis q̄ de celo deſcē dit ioh. vi. Nō qn̄ hō dz longā viā ambulaē: idiget p via pane. qz d̄t i ps̄. Panis cor hoīs ↄfirmat. Et rō ē. qz ſp agit calor natūal in humidū. ⁊ iſta ſūt ↄtria ſcz ignis et aq̄. Ita ignis natural ſp trahit ad ſe aquā huīditatis h̄ eſt ſanguīnē vt digeāt humidū qd īuenit in hoīe Et niſi hō reciperz cibū et potū: ignis natural totū corpus ↄſumēt Vtz. qn̄ aq̄ fūdit ſup calidū lapidē tūc ignis in la pide ↄſumit aquā cito Ita ſp̄ualr optz aīam ābulaē p⁹ hācvitā ad longā viā: videlz celeſtis glie Ido īdiget bō refectōe anteq̄ exeat. ⁊ illa refcīo ē verbū dei ⁊ ſacrm̄ cor pois ⁊ ſāguis xp̄i: qz ſic corp⁹ vi uit cibo nālī: ita aīma cibo ſp̄uali Vn̄ ait dn̄s math. iiij. Nō in ſolo pane viuit hō: ſz et a cibo ſp̄uali. i. ſacrāli Niſi ergo aīa accipiat hūc

panē ſanctū: tūc peccatū qd̄ facit
de die in diē. ſic ignis ↄſumit oēs
vires aīe. Et qn̄ recedit de corpe
et non accipit de iſto pane deficit
in via celeſtis gaudij Jdō ait do
minus in euāgelio hodierno di-
ſcipulꝭ ſuis: et turbis iudeoꝝ

Caro mea quā reliqui vobis in
memoriale mee paſſionis: vere ē
cibus. ⁊ ſāguis quē ↄſecraui in ca
lice de vino q̄ ſignificat ſanguinē
quē fudi in cruce vere ē potꝰ Qui
ergo digne māducat carnē meā
⁊ bibit ſāguinē meū: ī me manet
⁊ ego in illo Et tūc ait diſcipulꝭ in
ſpeciali. Sic me miſit pr̄ viuēs in
deitate: ita ego viuo propt̄ prēm
in eadē deitate Et q̄ māducat me:
viuit propt̄ me Hic ē panis qui
de celo deſcēdit. Nō ſic prēs vri
māducauerūt māna in deſerto et
mortui ſūt. qa illud māna ↄmede
bāt ꝓpt̄ tpalē eſuiem idō mortui
ſūt Sꝫ q̄ māducat hūc panē quē
ego vob̄ reliq̄ in meōriā meā: nō
moietꝰ in aīa ieternū: ſꝫ viuet mecū
eternalr̄ Ergo ad thema. Hic ē pa
nis q̄ de celo deſcēdit Vn̄ iſte pa-
nis ſacrālis q̄tuor vtilia hoī dig-
ne ſumēti pſtat. Jdō ait apl's ad
chorinth. in hodierna ep̄la. Pro
bet autē ſeipſū hō vt ſit dignꝰ et
tunc de pane illo edat ⁊ de calice
bibat. P̄mo a pec̄o purgat. ſcd̄o
grām donat. tcio in tēptacōne cō
fortat. q̄rto vitā eternā ſubmini
ſtrat. Primo dico q̄ corpus xp̄i
digne ſumētibꝫ a pec̄is aīaꝫ pur-
gat. vn̄ ait dn̄s Lu. xxij. Hoc eſt
corpus meū qd̄ ꝓ vob̄ datur in
remiſſionē oīm pecc̄oꝝ. ⁊ hō coti-
die peccat ſic dr̄ ioh̄. Si dixerimꝰ
q̄ pctm̄ nō habemꝰ noſipōs ſedu
cimus et veritas in nobis nō eſt.
Jdeo nccē eſt q̄tidie panē ſanctū
ſumē. Nā in p̄mitiua ecc̄ia xp̄iani
oī die ↄmunicabāt et ſe prepara
bāt et tandē p mēſem. et tandē ſe-
mel in anno Jta quilibet xp̄ianꝰ
ad minus ſemel in āno cōicare de
bet. et ſi nō facēt multū peccaret.
et tandem aīa egrediēs moreretꝰ
eternalr̄. Qꝫ āt a vicijs purgat le
gimꝰ figurā p̄mo. reg. xviij. q̄ io
nathas pugnuit ↄtra inimicos: ⁊
ex labore fuit feſſus ita q̄ amiſit
viſum et aſcēdit montē ⁊ inuenit
mel et comedit. ⁊ oculi eiꝰ ſūt illu
minati. et iterū pugnauit ⁊ vicit
inimicos Jta ſpūaliter hō q̄tidie
pugnat ↄtra vicia videlꝫ diabolū
trahentē ad ſupbiā. mūdum ad
auariciā allicientē. propriā carnē
pec̄o luxurie inficientē. de q̄ aīma
hoīs obſcuratꝰ in oculꝭ ↄgnicōis.
Debꝫ igitur talꝭ aſcēdē montē ſcē
vite in q̄ eſt beneplacitū deo ha-
bitare in eo. ⁊ ibi iueniet dulcedi
nē mellis qd̄ apis. i. ſpūſſcūs de
celo poſuit ſup lapidē altaris in
bn̄dictōe ſacri Et ſic aīa illumia
tur ⁊ p̄caueat ſe ab oībꝫ pec̄is fu
turis. ⁊ doleat de pec̄is p̄teritiſ et
ſit cautꝰ de pec̄is p̄ntibꝫ Et ideo
ſacerdos in altaī facit inde mētio
nē poſt pater noſter dicēs Liberā

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nos q̄ſumꝰ dn̄e p h̄ ſacr̄m a pecc̄ꝭ
p̄teritis. p̄ntibꝰ et futuris Et ſic pz
primū ſacr̄m xp̄i digne ſumētibꝰ
qꝺ purgat a pcc̄is. Scd̄o corpꝰ
xp̄i digne ſumenti grām donat ꝛ
augmētat Vn̄ ſap. xvi. Preſtitiſti
eis panē de celo h̄ntem oē delcā-
mentū et saporē. Hꝰ legiꝰ figurā
exo. xi. ꝙ filij iſrl̄ de mane exierūt:
ꝛ colligebant māna: ꝛ illꝺ māna
cecidit cū rore ꝛ q̄ colligebat cum
auaricia volēs mlta apprehēdē eo
minꝰ habebat: ꝛ illꝺ māna ſerua
batur ī archa teſtamēti in memo
riam poſteris vt filij eoꝝ ſcirēt mi
rabilia q̄ oſtēdit deꝰ prībꝰ eoꝝ in
deſerto Ita ſpūalr̄ exiſtēꝭ in pcc̄is
mortalibꝰ ē q̄ſi in tenebriꝭ noctis q̄
dz de mane exirē .i. ſurgē cito: et col
ligē māna p grām ſc̄i ſpūs qꝺ
p̄ſtat oēm ſaporē deuotis h̄ aua
ris nō ſapit et īcredulꝭ. ſicut filijs
iſrl̄ aliq̄bꝰ q̄ dixerūt Vtinā eēmꝰ
ī egipto: vbi ſedebamꝰ ſup ollas
carniū .i. carnalia magis ſapiūt
eis q̄ ſpūalia Et ſic filij iſrl̄ habe
bāt māna in archa federis in me
moriā mirābiliū dei Ita ec̄ ſac̄dos
dz hrē māna .ſ. ſacr̄m in altari vel
iux̄ altarē Nā ante archā vbi erāt
māna fuit p̄piciatoriū .i. locꝰ mīe.
vt q̄n fuerīt tribulati: ibāt āte ar
chā vbi erāt māna: ꝛ ibi orabant
dicētes Recordarē dn̄e quō eduxi
ſti prēs nr̄os et quō cibaſti eos
māna in deſerto .xl. ānis: ꝛ facias
grām et miāz p māna fideliū quē
ſac̄doꝭ bn̄dicz in altari Sz mlti ſūt
heretici qui cōtra fidem dicunt ꝙ
bene credunt ꝙ xp̄s filius dei be-
nedixit: h̄ ꝙ ſacerdos homo pec
cabilis benedicere nō poteſt. Ad
qꝺ reſpōdet fides catholica ꝙ ver
bum ſacerdotiꝭ non ē ſacerdotis:
ſed ē ip̄ius criſti. Sicut verba nū
cij ſūt dn̄i qui mittit eū Si em̄ ad
verba moyſi virga quā tenuit in
manu in ictu oculi verſa ē in cat-
nem. ꝛ omnis aqua in ſanguinē:
et omnis puluis terre in muſcas
ex poteſtate mittētis: et nō facie
tis. Sic poſſibile eſt credēti ꝙ ad
verbū ſacerdotis q̄ſi nūcij p̄nt h̄
fieri. Itē ſi ad verbū ioſue ſol iuit
retrorſum in celo tanq̄ nūcij dei.
Ergo credēti preſtat gratiā: ꝛ nō
credēti iram dei. vt patet de pha-
raone qui noluit credere. ideo ira
dei deſcēdit ſupra eū. et ſic patz ꝙ
panis xp̄i dat gratiā Tercio dico
ꝙ iſte panis ſacramētalr̄ in tēpta
tione ꝯfortat Vnde legimꝰ figurā
iiij. Regū. xix. ꝙ prop̄ha helyas
dormiuit ſub iunipero et petiuit
vt moreretꝭ et dormiuit Et venit
angelus dn̄i et portauit ſibi pa-
nem ſubcinericiū et vas aq̄. Qui
ſurgēs comedit et bibit: et ambu
lauit in fortitudine cibi illius vſ-
qz ad montē dei oreb: ꝛ ibi loque
batur cū deo: ſicut homo cum ho
mine. Ita ſpiritualr̄ dū hō temp
tatur diuerſimode a nuncijs dya
boli: ſuſcitatꝭ ab āgelo: vt fugiat
a pcc̄is p penitentiā que figuratꝭ
p iuniperū qz iuniperꝰ ē acutus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Jta pn̄a eſt ſatis dura: ⁊ poſtq̄m
in penitētia dura req̄euit aīa ſur
gat: ⁊ comedat de celeſti pane. et
aīa ꝯfortatur ita q̄ tēpore mortis
ambulabit in fortitudīe cibi illi⁹
ſacramēti vſq3 ad montē dei: vbi
deū clare videbit Cōtra hūc aūt
articulū dicūt etiā infideles Q̄uo
p̄t eſſe ſacramentū in tot locis oī
die ꝯſecrandū. Reſpōdent docto
res ⁊ fideles q̄ ſacramentū ꝯſecrat᷑
verbis xp̄i. Et ſic verbū cū loqui
tur diuidit᷑ in mille aures: tamē
in ſe eſt indiuiſibile. ita v̄ba ſacri
Itē dicunt. quō p̄t tā magnā cor
pus xp̄i ſicut pēdebat in cruce cō
tineri ſub tali p̄ua hoſtia. Re
ſpōdent doctores et fides eccīe: q̄
ita magnū eſt corp⁹ xp̄i ſub ho
ſtia ſic pendebat in cruce et natū
de v̄gine Et ponit exēplū. Sicut
hō videt magnū turrim ī paruo
ſpeculo. ſi illud eſt de eo poſſibile
in creaturis q̄nto magis in ſubti
litate in diuinis Itē dicūt infideles
Xp̄iani omni die accipiūt corp⁹
xp̄i: ergo minuit᷑: ⁊ deū comedūt
Reſpondet fides: q̄ caro criſti eſt
ſub hoſtia. ⁊ ſub aīa. ſub corpoē:
q̄uis corp⁹ comedit᷑ tn̄ aīa nō le
ditur. Et ſic patz q̄ corp⁹ cū inte
gra fide ſumptū ꝯfortat aīam oī
bono ope. ⁊ in fide. ⁊ deducet aī
mā poſt hanc vitā ad montē dei
eternitatis Quarto corp⁹ xp̄i
digne ſumptū: p̄ſtat ſumēti vitā
etnā ⁊ vitā grē. Vn̄ ait dn̄s Ego
ſū panis viuus q̄ de celo deſcēdi.

Si quis māducauerit ex hoc pa
ne viuet ineternū. Hui⁹ legim⁹
figurā in geneſi. ij. q̄ deus planta
uit p̄adiſū. ⁊ plantauit in medio
p̄adiſi pulcherrimā arborē p̄du
cens optimū fructū. Vnde qn̄ hō
ꝯmediſſ3 de illo fructu debēt viuē
īeternū. Jdeo poſuit dn̄s angelū
ad cuſtodiendū hoīem ne comederet de ligno vite vt nō viuet in
eternū poſt pctm̄ Sz ſi comediſſ3
ante pctm̄ in ſtatu īnocētie vixiſſ3
īeternū Jta ſpūalr ex q̄ de⁹ tantā
dignitatē p̄ſtitit hūano generi et
illam amiſimus. Voluit igit᷑ pro
priū filiū plantare in medio ſcāi
di p̄adiſi que eſt eccīa tanq̄m ar
borem vite fructus vite afferens
Fructus ergo ſcāi de arboris xp̄i
ſcāidi p̄adiſi eccīe eſt corp⁹ criſti
qd̄ āte peccatū hō debebat come
dere: ſ3 poſt p̄hibitus eſt. Jta hō
exiſtens in ſtatu innocētie ⁊ iuſti
cie debet corpus iheſu criſti accipere Sz poſt peccatū nō debet ac
cipere: niſi p̄us penitētiam agat
Jdeo et ſicut cibus arboris vertit᷑
in corpus hominis: ita cibus xp̄i
Vn̄ auguſtin⁹ in ſoliloquio O do
mine cū accepero corp⁹ tuum in
ſacramēto tu nō mutaberis in me
ſed ego mutabor in te hic p̄ grām
et caritatē: et in futuro p̄ gloiam
quia tu es caritas. et q̄ accipit te
in caritate: in te manet: ⁊ tu in eo
Et ſic patet q̄ criſti corp⁹ digne
ſumenti vitā eternā p̄ſtat. Ergo
hic eſt panis qui de celo deſcēdit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Si quis digne māducauerit: vi-
uet ineternū. Qđ nobis cōcedat
qui ſine fine viuit ⁊ regnat

Dn̄ica ꝑma poſt trinitatis
Sermo. xlij.

Omo quidā eāt diues ⁊
induebat̄ purpura ⁊c̄.
Lu. xvj. Sepe illđ dn̄s qđ
docuit v̄bo: poſtmodū ꝯfirmauit
exēplo. Supius quidē hoīes ab
īpetu diuiciaꝝ retraxerat. ⁊ ad fa
ciendū elemoſinā īducebat Pha
riſei āt q̄ erāt auari eū deridebāt:
ideo h̄ exēplū cōtra eos adduxit.
Vbi verificatū eſt illđ qđ dixit dn̄s
Ma. vij. ꝙ lata ē via et ſpacioſa
q̄ ducit ad ꝑdicōez. ⁊ arta q̄ ducit
ad vitā. Diues quidē iuit ꝑ latā
viā. ⁊ ideo ꝑdicōez incurrit. lazarꝰ
eē ꝑ artā viā iuit. ⁊ idō īuenit vitā
Scđz aug. ſtatꝰ hoīs tripliciť ꝯſi
deratur. ſ. in vita. in morte. ⁊ poſt
mortē Qn̄tuz ad iſtū ſtatū deſcri
bitur h̄ diues ⁊ paup ꝑmꝰ ergo
oſtēdiť ſtatꝰ hoīs diuitis in vita
q̄ fuit valde gl̄oſus. qꝛ fuit ī mag
nis diuicijs delicijs et honoribꝫ.
P° ergo fuit in magnis diuicijs.
Eſſe āt diuitem nō eſt culpabile
Deꝰ āt diuites ⁊ potētes nō abij
cit cū ipē ſit potēs Job. xxxvi. Et
iuſti ⁊ ſcī diuiteſ ſūt q̄ deo placue
rūt ſic abrahā ⁊ ceteri pr̄iarche.
Sꝫ notandū eſt qđ circa diuitias
culpa. iiij. modis fieri p̄t. ſ. auare
tenēdo. aut indebite exponēdo ſ.
nimis diligēdo. aut iniuſte acqui
rendo. Et q̄ntū ad ad iſtos q̄tuor
modos diuites reprehēſibiles in
ueniūꝰ vtꝫ ī euāgelio Et ſaltē in
tribꝫ ꝑmis iſte repħenſibiľ eē vi
detur Primꝰ diueſ q̄ auare retine
bat: ē ille q̄ dixit Lu. xij. Aīa mea
habes mľta bō: repoſita in ānos
plimos ⁊c̄. Taľ erat iſte diues q̄
auare retinebat diuitias. et nihil
alijs cōicare volebat. Legiť ꝙ cū
alexāder ꝑ q̄ndā ſiluā ꝑgēt ⁊ ipē
cū ſuo exercitu fere ſiti deficēt: q̄dā
ꝓ mḡno p̄cio ciphū aq̄ ſibi dedit
quē ipſe protinꝰ effūdi mādauit
Noluit ei ſolꝰ bibē: poſtq̄ illđ ſu
is militibꝫ nō poterāt cōicare Ecō
tra đt auarꝰ ecc̄. xi. Inueni requiē
m̄ ⁊ nūc māducabo de bonīſ meis
ſolus Scđs diues fuit q̄ vane ex
pēdebat. ſic filius ille ꝓdigus: q̄
acceptā ſbam in vanitatibꝫ ꝯſūp
ſit. vt hētur luc. xv. Taľ etiā fuit
iſte diues: q̄ expēdebat in veſtibꝫ
curioſis. ⁊ epulis delicioſis ſeu de
licatis. Et tamē ſic dicit iohānes
criſoſtomꝰ: deus diſpēſatorēs di-
uitiarū ſuarū voluit nos eſſe.

Per h̄ eñ manifeſtate patꝫ ꝙ
diuitie nō ſunt ꝓpe noſtre: ſed
accōmodate nob̄. et ideo nos nō
debemus eas expēdere ad noſtrā
voluntatē: ſed ad fraternā neceſſi
tatē. Qꝛ nō ſūt ꝓpe noſtre: pa
tet in morte Si eī canis duos ho
mines ſeq̄tur cuiꝰ ſit ignoraťr. ſed
cū abinuicē ſeparatur: canis dn̄m
ſuū imitatur. Sic due ꝑſone ſunt
homo. ſ. et mūdus. et cuiꝰ diuitie
ſunt: hoīs aut mundi ignoratur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf